

заможните занаятчии, предъ видъ на факта, че и най-слабите изъ между занаятчийското съсловие—калфите и чираците—се нуждаятъ отъ особени грижи и покровителствени мѣрки, които не влизатъ въ рамките на общото работническо законодателство. Специални институти, специални законодателни мѣрки, които защищаватъ всички работящи въ занаятчийството (господари, калфи и чираци), и ги подпомагатъ отдељно, като работящи въ занаятчийството, сѫ тѣсно свързани и съ демократическите тенденции на времето. Заедно съ това необходимо е да се взематъ такива мѣрки за защита на нашето занаятчийство, които сѫ решителни фактори за материалното и духовното развитие на занаятчийството, калфите и чираците и които ще останатъ вѣчни. Тия мѣрки целятъ да дадатъ на всички работящи въ занаятчийството технически усъвършенствувания и модерни начини за работа въ занаята, ефтинъ и леснодостъпенъ кредитъ, търговски познания и професионално образование, да развишатъ най-широко кооперативното дѣло между занаятчийството и т. н. Едновременно съ това тия мѣрки целятъ да отклонятъ занаятчийството отъ изключителната помощъ отъ страна на държавата и имъ посочатъ и на самопомощта, като се взематъ подъ внимание и промѣните въ областта на занаятчийското производство, безъ да се противоречи на интересите на обществото и безъ да се спъва обществения прогресъ.

Тия мѣрки сѫ общи за всички работящи въ занаятчийството, защото между работодателя—майсторъ и работника—калфа и чиракъ—не сѫществува голѣмо принципиално различие. Поради малкия размѣръ на занаятчийското предприятие и незначителните капитали, потрѣбни въ него, чиракъ и калфата сѫ бѫдещите майстори: тѣ почти презъ цѣлия си животъ хранятъ надежда да станатъ самостоятелни майстори, и опитътъ почти винаги оправдава тая имъ мечта.

Тия съвремени мѣрки за подкрепване на нашите занаяти се схванаха свое-временно най-добре отъ нѣколцина икономисти. Презъ 1910 година нашиятъ законодател, изхождайки отъ началото, че нашите занаяти сѫ жизнеспособни и че може да имъ се помогне само съ срѣдства, които сѫ въ хармония съ съвременното икономическо развитие на

занаятчийството, внесе въ Народното събрание единъ новъ законопроектъ съ обширна мотивировка за подпомагане на нашето занаятчийство. Камарата гласува тоя законопроектъ, който стана на 21. IV. 1910 г. „законъ за организиране и подпомагане на занаятчийството“, допълненъ съобразно исканията на занаятчийството, съ законъ отъ 13. V. 1925 г. Съ прокараните така за пръвъ пътъ рационални мѣроприятия, които сѫ отъ общовъзпитателенъ и културенъ характеръ и не спрѣватъ техническия прогресъ, се целише рационална подкрепа на нашето занаятчийство,

Въ изпълнение на тая система отъ мѣрки, държавата и другите обществени институти полагатъ грижа на първо място за развитие на професионалното образование, като се подготви младото поколѣние—бѫдещите граждани—къмъ практическия животъ, къмъ пласиране въ работа за повишение произволителността на народния трудъ, а не и къмъ създаване на кандидати за чиновници. Получаването на добра професионална подготовка се явява особена важна за младежите, бѫдещи занаятчии, понеже занаятчийскиятъ трудъ е трудъ индивидуаленъ. Сѫщо така полагатъ се грижи, за да може да се подготвятъ чрезъ професионалното образование младежите отъ двата пола къмъ самостоятеленъ практически животъ и да се създадатъ условия за тѣхното сносно материално благосъстояние.

За тая цель, за да може да се засили професионалното образование у насъ, създаде се „закона търговско-промишленото образование“ отъ 9 юли 1924 год., споредъ който законъ промишлените училища се раздѣлятъ на:

а) практически, на които курсътъ на учението трае три или четири години изключително професионалната практика и въ началния класъ, на които се приематъ млади свършили прогимназия; б) срѣдни, на които курсътъ на учението продължава четири или петъ години и 3 до 6 месеци професионална практика; като въ тѣхъ се приематъ младежи съ завършено прогимназиално образование, и две или три години и 3 до 6 месеци професионална практика, като въ тѣхъ се приематъ свършили VI класъ; в) допълнителни практически училища, задължителни за всички работилници и служащи отъ 14 до 21 годишна въз-